

ดร. จอห์น ชง มาประเทศไทย

โดย ศาสนาจารย์สุข พงศ์น้อย

มร. ฟามิงเต็ก เจ้าของสวนยางได้มาติดต่อกับข้าพเจ้าโดยบอกว่า นักเทศน์ผู้นี้เป็นนักเทศน์คนสำคัญ ข้าพเจ้าไม่รู้จัก แต่ข้าพเจ้าก็ต้อนรับเพราะเห็นว่าเป็นคนของพระเจ้า ก็ต้องลองฟังคำเทศนาของเขาดู แต่แล้วข้าพเจ้าก็เห็นว่าเป็นผู้ที่พระเจ้าส่งมาตอบคำอธิษฐานของข้าพเจ้าจริงๆ เวลานั้นข้าพเจ้ากำลังท้อใจเต็มที่ ข้าพเจ้าได้อธิษฐานไว้ว่าถ้าพระเจ้าไม่ตอบคำอธิษฐานของข้าพเจ้าภายในปีนี้ ข้าพเจ้าจะเลิกเป็นนักเทศน์ไปจนตลอดชีวิต แต่แล้วพระเจ้าก็ทรงส่ง ดร. ชง มาที่คริสตจักรตรัง ที่ว่าท่านเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงส่งมาก็เพราะก่อนหน้าที่ญี่ปุ่นจะขอเดินทัพผ่านประเทศไทยเพื่อไปตีสิงคโปร์นั้น ดร. ชงได้เข้ามาเร้าใจคริสเตียนทั้งหลายให้มีความเชื่อเข้มแข็งขึ้นให้ต่างคนต่างกระตือรือร้นที่จะประกาศเรื่องพระเจ้า การเร้าของท่านครั้งนี้ทำให้คริสเตียนหลายคนยืนหยัดอยู่ได้ ไม่ยอมเปลี่ยนศาสนาเมื่อทางเจ้าหน้าที่ได้ส่งคนออกไปลับๆ ชักชวนคริสเตียนให้เปลี่ยนศาสนา ผู้ที่ไม่ยอมเปลี่ยนศาสนาล้วนเป็นผู้ที่กลับใจใหม่จริงๆ อธิฤทธิ์ของพระเจ้าได้ซึมซาบเข้าไปในจิตใจของเขา ทำให้เขามั่นคงอยู่ได้ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง

เมื่อ ดร. ชง มาทำการประชุมฟื้นฟูใจในประเทศไทยครั้งแรกนั้น ข้าพเจ้าเป็นล่ามให้ เพราะเห็นว่าท่านพูดได้แต่อังกฤษกับจีนเท่านั้น ภาษาอังกฤษของท่านฟังลำบาก เพราะมีสำเนียงฮกเกี้ยน เวลาแปลก็ต้องแปลให้ทันอกทันใจ เราเปิดการประชุมฟื้นฟูใจวันละ 6 ชั่วโมง เข้า 2 ชั่วโมง กลางวัน 2 ชั่วโมง กลางคืนอีก 2 ชั่วโมง เป็นเวลา 5 วัน 5 คืนติดต่อกันไป หลังจากเทศนาเสร็จออกจากโบสถ์ทุกครั้งเหงื่อโชกตัวท่าน ท่านจะกลับไปอาบน้ำนอน ตื่นขึ้นจึงรับประทานอาหารเช้า แล้วอธิษฐานอ่านพระคัมภีร์ ไม่ยอมพูดจากับใครเลย ใครไปเยี่ยมไปหากก็ไม่พูดด้วย ท่านใช้เวลาทั้งหมดอยู่กับพระเจ้าแล้วพักผ่อนจริงๆ ขณะที่รับประทานอาหารเช้าที่โต๊ะอาหารก็ไม่พูดกับใครมาก ท่านไม่พูดคุยเรื่องไร้สาระ อย่างมากก็เพียงแต่ดูๆ หนังสือพิมพ์ผ่านๆ ไปเท่านั้น ท่านว่าท่านไม่อยากฟังข่าวของมนุษย์ อยากฟังข่าวของพระเจ้ามากกว่า

ดร. ชงเข้มงวดมาก วันหนึ่งเราไปเปิดการประชุมฟื้นฟูใจที่เมืองแพร่ 5 วัน 5 คืน ข้าพเจ้ารู้สึกเมื่อยเวลาเย็นจึงไปเล่นแบดมินตันเป็นการออกกำลังกายเปลี่ยนบรรยากาศ ดร. ชงพูดกับข้าพเจ้าว่า “เธอเป็นเด็กหรือ? จะต้องเก็บเวลาไว้สำหรับพระเจ้า” ท่านห้ามข้าพเจ้าไม่ให้เล่น เวลาทำงานต้องทุ่มเท

เรี่ยวแรงทั้งหมดลงไปในการงานที่พระเจ้ามอบให้ทำ ท่านเป็นคนซีโมโห ทำอะไรต้องทำให้ได้ตั้งใจ เป็นคนทำอะไรทำจริง แต่ก็โมโหไม่นาน สักห้านาทีก็ลืมแล้ว

ท่านทุ่มเทชีวิตจิตใจลงไปในการงาน จนคุณไม่รู้ว่าคุณเรี่ยวแรงมาจากไหน ท่านว่า “ฉันเข้ามาทำงานของพระเจ้า... มีเวลาน้อยเหลือเกิน พระเจ้าให้เวลาฉันน้อย ฉันมีเวลาเทศน์อีก 4 ปี” และก็จริงดังว่า หลังจาก 4 ปีแล้ว ดร. ชง ก็ถึงแก่กรรมจริงๆ ด้วยเหตุนี้เอง ท่านจึงต้องรีบทำงานอย่างรีบด่วน ใช้เวลาเกือบทุกชั่วโมงขึ้นไปเทศน์บนธรรมมาสน์ เวลาเทศน์ก็ออกท่าออกทางเอาจริงเอาจัง หลายคนว่า ดร. ชง บ้า... ดูถูกพระเจ้า เพราะไม่ขึ้นไปพูดเฉยๆ กลับออกท่าออกทางประกอบคำเทศน์ แต่ตลอดเวลาที่ท่านเทศน์ คนฟังไม่ง่วงนอนเลย พอผู้ฟังจะง่วง ท่านก็ให้ลูกขึ้นยืนร้องเพลง ท่านใช้วิธีตามหลักจิตวิทยา ไม่ให้คนฟังง่วง เวลาท่านเทศน์ใครจะหลับได้เล่า เพราะท่านเดินโครมคราม ถ้ามีผู้ใดสูบบุหรี่ ท่านก็ตวาดว่า “นี่ไม่ใช่โรงมหรสพ ถ้าไม่ดับบุหรี่ก็จะไม่เทศน์!” หรือมิฉะนั้นก็จะไล่ผู้ที่ไม่ฟังดีๆ ออกไป ท่านไม่สนใจว่าใครจะพอใจท่านหรือไม่ พระเจ้าพอพระทัยก็แล้วกัน

ข้าพเจ้าได้ร่วมทำงานกับท่านมาด้วยกัน 2 เดือนเต็มๆ ทำการประชุมฟื้นฟูใจตั้งแต่ตั้งแต่วางไปจนถึงแพรวรวบรวมนักเรียนมาเรียนพระคัมภีร์ได้ 30 คน เราเรียนด้วยกัน 10 วัน 10 คืน จบมาระโก 16 บท วันที่ท่านเดินทางกลับ ขณะนั่งรถไฟจากกรุงเทพฯ ไปปิ่นัง เรายังตามไปเรียนบนรถไฟอีก คุยกันไปเทศน์กันไป ถามกันไป จดกันไป ไม่ได้นอนได้กินกันเท่าไร และก็เรียนพระธรรมวิวรณ์จบเล่ม ที่ท่านเทศน์หรือพูดล้วนสอดคล้องกับพระธรรมคัมภีร์ทุกอย่าง

ผลของการประชุมฟื้นฟูใจใหญ่ครั้งนั้น หลังจาก ดร. ชง ไปแล้ว มีคนมาประชุมนมัสการพระเจ้าเต็มโบสถ์ทุกแห่ง ที่เชียงใหม่และตรัง มีคนมาอธิษฐานที่โบสถ์ทุกคืน อย่างน้อย 30 คน คนเหล่านี้ทำตามแบบในพระธรรมคัมภีร์ คือถ้าที่บ้านจุกคนไม่พอก็ให้มาอธิษฐานที่โบสถ์ เมื่อ ดร. ชง กลับไปแล้ว มีผู้อาสาสมัครไปประกาศด้วยกันเป็นหมู่ๆ บางหมู่ก็ไปด้วยกัน 3 คน บ้างก็ 4 และบางหมู่ก็ 5 คน คริสเตียนบางคนก็ช่วยกันออกเงินเป็นค่ารถสำหรับกองประกาศเหล่านี้ คริสตจักรได้รับพระพรมาก กองประกาศคงมีอยู่จนกระทั่งประเทศไทยยอมให้ญี่ปุ่นลำเลียงทหารผ่านไปที่สิงคโปร์ จึงยุบไป เพราะรัฐบาลประกาศห้ามชุมนุมกันในที่สาธารณะ

ดร. ชงมาประเทศไทย 2 ครั้ง ระยะเวลาห่างกันประมาณ 2 ปี ได้มาเทศนาที่โบสถ์ไมตรีจิตด้วย ท่านอยู่ในกรุงเทพฯ ประมาณหนึ่งเดือน ตลอดเวลานั้นได้เทศนาและสอนพระคัมภีร์ตลอด 12 วัน วันละสามครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง ทั้งได้รับเชิญไปเทศน์ที่โบสถ์นานาชาติด้วย

ที่เชียงใหม่ มีผู้มาฟังครั้งหนึ่งราว 500 คน ที่เชียงใหม่ 600 คน ตรัง 300 คน ผู้ฟังล้นหลามออกมานอกโบสถ์ สมัยนั้นยังไม่มีเครื่องขยายเสียง แต่ ดร. ชง เสียงดังมาก ยืนฟังอยู่ไกลๆ ก็ได้ยิน จำนวน

คนที่กลับใจใหม่ที่กรุงเทพฯ มีมากกว่าที่อื่น ๆ เพราะผู้ฟังมีโอกาสได้ฟังเทศน์จำนวนมากครั้งกว่า คำเทศนามีโอกาสได้ซาบซึ่งเข้าไปสู่จิตใจผู้ฟัง ภาพของการสารภาพบาปนั้นน่าประทับใจมาก ดร. ชงให้ทุกคนก้มศีรษะหลับตา และเรียกผู้ที่ต้องการสารภาพต่อพระเจ้าให้ยกมือขึ้น แล้วเดินออกมาที่หน้าธรรมาสน์ ทุกคนสำนึกถึงความบาปที่ตนทำไป...ต่างร้องไห้เสียใจพลางเดินออกมาที่หน้าธรรมาสน์กันเนืองแน่น นี่แหละ เป็นการกลับใจใหม่อย่างแท้จริง

ข้าพเจ้าได้เคล็ดลับในชีวิตเทศนามาจาก ดร. ชง การอ่านพระคัมภีร์และอธิษฐานจะทำให้หนักเทศน์ได้เรื่องเทศนามากมาย ดร. ชงเองก็ได้เรื่องเทศนามาจากการอ่านพระคัมภีร์และอธิษฐาน เช่นว่า ถ้าอ่านพระคัมภีร์ 2 ชั่วโมงและอธิษฐาน 2 ชั่วโมง ก็มีคำเทศนาเพียงพอสำหรับหนึ่งชั่วโมง เมื่ออ่านพบตอนไหนยากก็คุกเข่าอธิษฐาน ขอพระเจ้าทรงบันดาลให้เข้าใจ

ขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงนำ ดร. ชง มาประเทศไทย และให้มีผู้เขียนเรื่องราวของท่านลงไว้ ข้าพเจ้าหวังว่าชีวิตของท่านจะเป็นแบบอย่างให้คริสเตียนรุ่นหลังเห็นว่า ถ้าทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าแล้ว ชีวิตของเราจะเป็นทางนำพระพรมาสู่คนมากมาย